

האנושות החדשה

בכל שעת משבר חמורה בתולדות האנושות, כך גם כעת נקרעת האנושות בחבלים קשים של לידה רוחנית. כוחות הרס אדירים פועלים בעולם התכנית האלוהית ונראה כרגע כאילו הם המושלים בכיפה, אולם גם כוחות יוצרים ובונים שיביאו להתחדשות האנושות משתחררים בדרכים שונות. אף על פי שפעילות כוחות האור היא חשאית, בסופו של דבר הם יחוללו לבטח את השינויים שיאפשרו התפתחות רוחנית בטוחה ויציבה של המין האנושי. כל זה כחלק של תכנית אלוהית הבאה להעניק לעולם רעב ותשוש, מתת חסד רעננה של אמת אחת נצחית.

מלחמה מהווה תסמונת של בעיות חמורות יותר כרגע הבעיה הבווערת של האנושות היא לברור דרכים ואמצעים למנוע עימותים, תחרויות וסכסוכים בכל האופנים הגלויים והנסתרים לעין שבהם הם נגלים בתחומי החיים השונים. כמובן שפעולות צבאיות מהוות את הסיבות העיקריות לחורבן ולאנדרלמוסיה. עם זאת, המלחמות כשלעצמן אינן מהוות את בעייתה העיקרית של האנושות אלא הן כעין תסמונת חיצונית של דבר מה חמור יותר בשורשיה. המלחמות והייסורים הנגרמים בעטין אינם יכולים להתבטל לגמרי באמצעות תעמולה גרידא; אם עליהן להיעלם מדברי ימי האנושות, עלינו לחשוף את שורש הסיבה לכך. גם כשלא מתרחשים עימותים צבאיים, הרי שבני אדם או קבוצות של אנשים נמצאים כל העת בעימותים כלכליים ובסוגי עימות נסתרים אחרים. מלחמות צבאיות, על כל האכזריות הנלוות אליהן, נגרמות רק בעת שגורמים נסתרים אלו מתמירים.

אגואיזם ואנוכיות הסיבה לתוהו ובוהו המתעצם ביותר בעת מלחמה טמונה בעובדה כי רוב בני האדם שבויים בצבת האגואיזם ושיקוליהם האנוכיים, כך שהם מבטאים זאת באופן אינדיבידואלי וקולקטיבי. אלו הם חיים של ערכים מוטעים בהם נשבו בני האדם. כדי להתמודד עם האמת פנים אל פנים יש להבין כי כל החיים מהווים אחדות אחת כוללת בכל מופעיהם ואורחותיהם הרבגוניים. על מנת להגיע להבנה זאת יש לשכוח את האני המגביל מכח ההבנה של אחדות חיים.

המלחמות אינן כורח ואין בהן הגיון הסיבה המלחמות תיעלם מייד כשתפציע בהכרתנו ההבנה הנכונה. יש להבין היטב כי אין הגיון במלחמות ואין בהן כורח, כך שהבעיה המיידית תהיה לא כיצד להפסיקן אלא כיצד לנהל אותן באופן רוחני כנגד הלך המחשבה האחראי למצב עניינים אכזרי

ומלא סבל זה. לאור האמת בדבר אחדות החיים, הרי שפעילות המבוססת על שיתוף פעולה והארמוניה הופכת להיות טבעית ומובנת מאליה. לפיכך, המשימה העיקרית הניצבת בפני אותם אנשים העסוקים בכל מאודם בשיקום האנושות הוא להאיר את חשכת הבערות האופפת את המין האנושי כמיטב יכולתם.

מלחמות אינן פורצות אך ורק כדי להשיג הסדרים חומריים. לעתים קרובות הן תולדה של הזדהות עיוורת עם אינטרסים צרים כאשר בגלל קשרים חברתיים הם נכללים באותו חלק של העולם המסווג כ"שלי". ההסדר החומרי הינו צד אחד בלבד של בעיה רחבה יותר של הבטחת ההתאמה הרוחנית. ההתאמה הרוחנית תובעת את העלמות האני לא רק מההיבטים החומריים שבחיים, אלא גם מאותם רבדים המשפיעים על חיי התרבות, הרגש והשכל של האדם.

ה"אני" חייב להסתלק
מכל רובדי החיים

לראות את בעיית המין האנושי כבעיה של הספקת מזון גרידא כמוה כהורדת האנושות למדרגת הבהמה. אולם גם בשעה שבני האדם פונים לתפקיד הצר של הבטחת רווחה חומרית בלבד, הרי שהם יצליחו בכך רק אם יחוננו בהבנה רוחנית. הסדרים כלכליים אינם אפשריים כל עוד לא יבינו בני האדם ששיתוף פעולה ותכנון כלכלי לא יצלחו אלא כאשר יומרו שיקולים תועלתניים צרים באהבה הנובעת מבפנים. אחרת המין האנושי לא יוכל להימנע מעימות וממחסור גם אם יעמדו לרשותו מיטב הציוד ויכולת ההתייעלות בתחום החומרי.

הסדר חומרי דורש
הבנה רוחנית

האנושות החדשה הנחלצת מציפורני הייסורים והמלחמות הנוכחיים, לא תתעלם מהמדע או מהישגיו המעשיים. טעות היא לראות את המדע כאויב הרוחניות. המדע מסייע או מפריע לרוחניות בהתאם לאופן שבו הוא מיושם. כשם שאמנות אמיתית נותנת ביטוי לרוחניות, כך גם העיסוק הנכון במדע יכול לתת ביטוי להגשמת הרוחניות. אמיתות מדעיות הקשורות לגוף הפיזי ומהלך החיים עלי אדמות יכולות להוות אמצעי בידי הנשמה להכרה עצמית; אולם למען מטרה זאת עליהן להשתלב נכונה בהבנה רוחנית כוללת יותר. בכך נכללת הבחנה מתמדת של ערכי האמת העומדים לעד. בהעדרה של הבנה רוחנית נכונה כזאת עלולים אמיתות והישגים מדעיים להיות מוכוונים למטרות הרס הדדי ולאורח חיים העלול לחזק את הכבלים האוסרים את הרוח. התקדמות המין האנושי בצורה מאוזנת היטב תובטח רק כאשר המדע והדת יפסעו יחדיו בשילוב זרועות.

מקומו הנאות של המדע

התרבות העתידית של האנושות החדשה תפרח באמצעות ההתנסויות הרוחניות ולא באמצעות תיאוריות שכלתניות יבשות. ההתנסות הרוחנית חודרת לניבכי האמת העמוקים ביותר החסומים בפני מחקר שכלתני גרידא; אין היא יכולה להתחולל באמצעות השכל כשלעצמו. ניתן לבטא את האמיתות הרוחניות ולתת להן תוקף באמצעות השכל, ואמנם השכל מהווה אל נכון מכשיר עזר במידה מסוימת להעברת ההתנסות הרוחנית. אולם כשלעצמו אין הוא מסוגל לאפשר לאדם לזכות בחוויה רוחנית או להעבירה לחבריו. אם שני אנשים סובלים מכאבי ראש, הרי שהם מסוגלים לבחון יחדיו את ההתנסות של כאב הראש ולברר אותה ביניהם באמצעות השכל. אם אדם לא חווה מעולם כאב ראש, הרי ששום הסבר שכלי לא ימחיש לו כאב ראש מהו. הסבר שכלי לא יהיה לעולם תחליף להתנסות הרוחנית; לכל היותר הוא יכול להכין את הקרקע לקראת התנסות שכזאת.

החוויה הרוחנית דורשת הרבה יותר ממה שניתן לתפוס בעזרת השכל בלבד. לעתים מדגישים זאת על ידי זה שמכנים אותה מיסטית. מיסטיקה נחשבת בדרך כלל כעיסוק המנוגד לשכל, עמום ומעורפל, בלתי מעשי ותלוש מהמציאות. למעשה אין למיסטיקה האמיתית ולא כלום עם כל אלה. אין שום דבר בלתי הגיוני במיסטיקה האמיתית כשהיא מהווה מה שאומנם היא צריכה להיות – ראיית הממשות. הריהי צורת תפיסה צלולה לחלוטין וכל כך מעשית עד שניתן לחיות אותה בכל רגע מרגעי החיים ולבטא אותה בכל התפקידים היומיומיים. היא מעוגנת כל כך עמוק בהתנסויות החיים עד שהיא מהווה, במובן מסוים, את שיא ההבנה של כל התנסות.

בשעה שהתנסות רוחנית מתוארת כמיסטית, הרי שאל לו לאדם להסיק מכך כאילו מדובר במשהו על-טבעי או בדבר הנמצא מחוץ ליכולת התפיסה של התודעה האנושית. כל מה שמתכוונים לו הוא שלשכל האנושי המוגבל אין גישה לחוויה הזאת, כל עוד זה האחרון אינו מתעלה אל מעבר למגבלותיו ואינו מואר באור ההבנה האמיתית של האינסוף. ישוע הנוצרי הצביע על הדרך המובילה לחוויה הרוחנית כשאמר: "עזבו הכל ולכו בעקבותי". משמעות הדבר היא שעל האדם לנטוש ערכים צרים ולהתבסס בחיי האינסוף האלוהיים. חוויה רוחנית אמיתית דורשת לא רק הכרה בטבעה של הנשמה בשעה שהיא חוצה את רבדי התודעה העילאיים, אלא גם גישה נכונה לחובות הארציים. אם הנשמה תאבד את הקשר עם אופני החיים השונים, הרי שלפנינו מתרחשת תגובת נגד חולנית הרחוקה מלהיות התנסות רוחנית.

אין להשיג את
ההתנסות הרוחנית
על ידי בריחה
מהמציאות

ההתנסות הרוחנית האמורה להחיות את האנושות
החדשה ולהפיח בה מרץ איננה יכולה להוות תגובה
סתמית המנוגדת לדרישות הנוקשות והבלתי מתפשרות
של החיים הארציים. אנשים נעדרי יכולת להסתגל למהלכי
החיים נוטים להתחמק מהמציאות הארצית ולברוא
בדמיונם מבצרי הגנה ערטילאיים שבהם ימצאו מפלט והגנה. תגובת נגד זו מהווה
ניסיון להתמיד בקיומו הנבדל של האדם באמצעות מיגונו בפני הדרישות אותן
מציבות נסיבות החיים. היא מציעה רק פתרון מעושה לבעיות החיים באמצעות
מתן תחושת בטחון ושלימות עצמית מדומות. אין כאן אפילו התקדמות לקראת
תשובה נכונה וקבועה; להיפך, זוהי סטייה מנתיב החיים הרוחניים האמיתיים.
המין האנושי יגורש שוב ושוב ממקלטי השווא שלו על ידי הלמות גלי חיים רעננים
שלא ניתן לעמוד בפניהם, ויביא על עצמו פורענויות שונות ומשונות בשעה שינסה
להגן על קיומו הנבדל באמצעות בריחה.

האנושות החדשה
לא תדבק בצורות
חיצוניות

כשם שאדם שואף לדבוק ביישותו הנבדלת באמצעות
בריחה מן המציאות, כך הוא עלול לשאוף ולהיצמד
אליה מתוך הזדהות חסרת מחשבה בקורתית עם צורות
חומריות, טקסים ופולחנים, או עם מסורות ומוסכמות
חברתיות. צורות חומריות, טקסים ופולחנים, מסורות ומוסכמות חברתיות,
מהווים בדרך כלל מכשול בפני שפיעת חיי האינסוף. לוא היו אלו כלים גמישים
המאפשרים זרימת חיים ללא גבול, היה ניתן לראות בהם נכס ולא מכשלה להבטחת
חיי אמת מאושרים עלי אדמות. אולם הם נוטים להעניק לעצמם חשיבות ויוקרה
בפני עצמם, מבלי להתחשב בחיים אותם היו אמורים לבטא. כשזה מתרחש, הרי
שכל דבקות בהם תוביל בהכרח לצמצום חמור של החיים ולהחנקתם.

האנושות החדשה תהיה חופשיה מחיים מצומצמים ותאפשר מרחב חפשי לחיים
יוצרים של הרוח; היא תשבור את כבלי השעבוד לצורות חיצוניות ותלמד להכפיף
לצרכי הרוח. החיים המוגבלים של תעתועי שווא וערכים מוטעים יומרו בחיים
אינסופיים השוכנים באמת; והמגבלות, אשר דרכן מתקיים האני הנפרד, תבולנה
למגע ההבנה האמיתית.

הזדהות עם קבוצה
צרה מהווה צורה
של אני מוגבל

כשם שעשוי אדם לדבוק בקיומו הנבדל על ידי בריחה
מהמציאות או על ידי הזדהות עם דמויות חיצוניות, הוא
עלול גם לעשות זאת מתוך הזדהות עם מעמד מסוים, רעיון
דתי, כת או דת, או באמצעות הבדלים המבוססים על מינו.
האדם האינדיבידואלי מאבד כאן לכאורה את קיומו הנבדל מתוך ההזדהות עם

הציבור הרחב. אך למעשה הוא מביע כאן את קיומו הנבדל באמצעות הזדהות שכזאת, המאפשרת לו ליהנות מתחושת נבדלותו מאחרים השייכים למעמד אחר, ללאומיות שונה, או לאמונה, כת, דת ומין שונים.

האני המוגבל ניזון
מניגודים

הקיום הנבדל יונק את הווייתו וחיוניותו מעצם השתייכותו לצד מסוים של החיים המנוגד לצדדים אחרים. אדם יחיד עשוי להגן על קיומו הנבדל באמצעות הזדהות עם אידיאולוגיה מסוימת מאשר אחרת, או מתוך תפיסתו את הטוב כמנוגד למה שנתפס אצלו כרע. מה שמושג מתוך הזדהות עם קבוצות מצומצמות או אידיאלים מוגבלים איננו התבטלות ממשית של האני הנפרד אלא רק חיקוי לה. השתלבות אמיתית של האני המוגבל באוקיאנוס החיים הקוסמיים כרוכה בכניעה גמורה של הקיום הנפרד על כל צורותיו.

תקווה לעתיד

רוב רובה של האנושות לפות בצבת הנטיות הבדלניות והמכבידות. לאדם הניצב משתומם למראה השלשלאות הללו המעיקות על האנושות, לא נותר אלא לשקוע בייאוש גמור לגבי עתידה. על האדם להעמיק ראות בממשויות של ההווה אם הוא חפץ להשיג ראייה כוללת נכונה למצוקות האנושות של ימינו. האפשרויות האמיתיות הגלומות באנושות החדשה נסתרות מעיני אותם אנשים המתבוננים באירועים המתרחשים בעולם באופן שטחי, אך הן קיימות וכל מה שנחוץ הוא ניצוץ של הבנה רוחנית כדי שהן תתממשנה בכל מאודן. כוחות התאוה, השנאה והחמדנות מחוללים תוהו ובוהו וייסורים לאין שיעור. למרות זאת העובדה המנחמת היחידה על אודות טבע האדם היא שאפילו בקרב סערת כוחות ההרס קיימת צורה כלשהי של אהבה.

על האהבה להשתחרר
מהמגבלות

אפילו מלחמות דורשות פעולה משותפת, אולם מרחב פעולתן מוגבל במלאכותיות מחמת ההזדהות עם קבוצה או עם אידיאל מצומצמים. לעתים קרובות מתנהלות מלחמות באמצעות סוג של אהבה, הגם שאהבה זו איננה מובנת כהלכה. על מנת שתתגשם האהבה במיטבה, עליה להיות משוחררת ובלתי מוגבלת. האהבה שורה בכל רבדי החיים האנושיים; אולם היא נסתרת או מוחנקת ומורעלת בשאפתנות אישית, יוהרה עדתית, נאמנויות צרות ומחלוקות, וכמו כן השתייכות למין, ללאום, לקבוצה, מעמד או דת. אם תזכה האנושות להיוולד מחדש, על לב האדם להיפתח כדי שאהבה חדשה תתחולל בקרבו - אהבה אשר איננה יודעת שחיתות ומשוחררת לגמרי מחמדנות אישית או קבוצתית.

האנושות המתחדשת תיווצר מחמת השתחררות האהבה בשפע אדיר, והשתחררות זאת של האהבה מתרחשת באמצעות ההתעוררות הרוחנית המתחוללת על ידי המזורים המושלמים. אהבה איננה נובעת מכוח החלטה סתמית; באמצעות כוח הרצון כל מה שנשיג הוא עמידה נאותה בחובותינו. בדרך של מאבק ומאמץ יוכל האדם להבטיח כי פעילותו החיצונית תתאים למה שהוא תופס כנכון; אולם פעילות שכזאת הינה עקרה מהבחינה הרוחנית משום שהיא משוללת יופי פנימי של אהבה הנובעת מאליה.

האהבה חייבת לנבוע באופן ספונטאני מהפנימיות; אין היא נכנעת בשום אופן לשום צורה של כוח חיצוני או פנימי. אהבה וכפיה אינן באות יחדיו לעולם; אולם בה בשעה שלא ניתן לכפות אהבה על איש, הרי שניתן לעוררה על ידי האהבה עצמה. אהבה ביסודה מתקשרת מכוח עצמה; אותם אנשים החסרים אותה יכולים לקבלה מאנשים שרכשו אותה. אותם אנשים המקבלים אהבה מחבריהם אינם יכולים לקבלה מבלי שייגבו בתגובה שהיא, כשלעצמה, מטבע האהבה. לא ניתן לכבוש אהבה אמיתית ולא ניתן לעמוד בפניה. היא ממשיכה לצבור כוח ומתפשטת לכל העברים עד שלבסוף היא מחוללת שינוי בכל מי שהיא נוגעת בו. האנושות תגיע לאופן חדש של קיום וחיים חדשים באמצעות דו שיח של אהבה טהורה מלב אל לב.

כאשר יהיה ברור שאין דרישות נעלות יותר מדרישות החיים האלוהיים הקוסמיים – הכוללים, ללא יוצא מן הכלל, כל אחד וכל דבר – לא רק שהאהבה תבסס את השלום, ההארמוניה והאושר בחוגים החברתיים, המדיניים והכלל עולמיים, אלא שהיא אף תזרח בכוח יופייה וטהרתה. האהבה האלוהית איננה מושפעת מסערות ניגודי החיים והיא ביטויה של האלוהות עצמה. באמצעות האהבה האלוהית תתאים עצמה האנושות החדשה לתכנית האלוהית. האהבה האלוהית תעניק לחיי האדם לא רק מתיקות בת-אלמוות ואושר עליון אינסופי, אלא גם תאפשר עידן חדש של אנושות חדשה. מתוך האהבה האלוהית תלמד האנושות החדשה את אמנות שיתוף הפעולה והחיים ההארמוניים. היא תשתחרר מלפיתתם העריצה של צורות מתות ותניב חיי יצירה של חוכמה רוחנית; היא תשיל מעליה את כל מקסמי השווא ותתבסס בתוך האמת; היא תתענג על שלום ואושר תמידיים; היא תחל לפסוע בנתיב החיים הנצחיים.